

befæstet Stilling omkring Kjøbenhavn. Ringen er den, at naar der er Tale om Befættelse af en almindelig Stilling, regnes et vist Antal Mand pr. Men. — 6 Mand, og har en Stilling en Udstrækning af 3 Mil, vil der altsaa kræves 216,000 Mand. Hvis det nu virkelig var denne Styrke, der behøvedes til at besætte en befæstet Stilling, vilde Danmark ganske vist ikke være istand til at præstere det fornødne Mandstab; men heldigvis er Forholdet ganske anderledes, naar Talen er om at besætte befæstede Stillinger. Ved Strasbourg og Metz er Stillingers Udstrækning 4 Mil, og der er kun beregnet 32,000 Mand til Forvaret, og ser man hen til Erfaringen fra den fransk-tydske Krig, skal jeg nævne, at Belfort, hvis befæstede Linie havde en Udstrækning af 2 Mil, forvarede, jeg tror i nogle og halvfemsindstyve Dage af en Besætning, der bestod af kun 16,000 Mand, med kun 2 Liniebatailloner, medens Resten var Mobilgardister. Fra den nyeste Tid have vi Erfaringen fra Plezna. Da Plezna blev angreben i Juli Maaned, var der ikke Spor af Befæstningsanlæg; men man maatte anlægge Fæstninger samtidig med, at man blev angreben. Man sloges med Sværet i den ene Haand og Spaden i den anden; men ikke desto mindre lykkedes det Tyrkerne at skabe en Befæstning af en Udstrækning af 5 Mil. I Begyndelsen var Styrken ikke mere end 40,000 Mand, og den er ingensinde gaaet op til tynderlig mere end 60,000 Mand regulære og irregulære Tropper; Russernes Styrke derimod steg efterhaanden til 100,000 Mand, og desuagtet holdt det feltbefæstede Plezna sig, indtil det havde spist den sidste Biskvit og overgav sig kun af Hungernød, efter at have lammet den russiske Hær i 143 Dage af et Felttog, der varede 219 Dage. Men hvorfor da blive bange for Tanken om Kjøbenhavns Befæstning, lad os tænke det tilbunds, og i alt Fald lad os ikke skræmmes ved de Erfaringer, der ere henteede andetsteds fra. Men, siger man: befæste vi Kjøbenhavn, binde vi en Styrke og ere ikke istand til at optage Kampen ved et Landgangspunkt med saa stor Kraft som under andre Forhold. Dette beror paa en fuldstændig Misforstaaelse; Nu, da Kjøbenhavn er og maa være det Sted, hvorfra man under en Kamp paa Sjælland maa have al sin Forsyning af Mandstab, Vaaben og Fornødenheder, hoortil man sender Syge og Saarede, maa den nødvendig være dækket, hvad enten den er Fæstning eller ikke, og hele For skjellen bestaar da i, at den kræver en ringere Styrke, naar den er befæstet, end naar den er aaben By. Saa siger man endvidere, at, er Hovedstaden befæstet, vil den være en Byrde paa Ryggen af Hæren; men ogsaa det er en fuldstændig Misforstaaelse. Hvorledes man end nemlig indretter sine Operationer paa Sjælland, skal og maa man ende ved Kjøbenhavn,

enten den saa er befæstet eller ikke. — Naar jeg har tilladt mig saa uforsigtig at komme ind paa Forsvarsplanen, er det sket i Betragtning af Udtalelser fra forskellige Sider. Kjøbenhavns Befæstning foreligger ikke. Hvorledes den skal være, og hvilke Befæstninger den vil medføre, skal ikke afgjøres i Diebliffet; men den er det, hvorpaa Forsvarsplanen hviler — og dertil slutter jeg mig. — Det er udtalt tidligere, at, om man end møder med nok saa megen Opposition mod Befæstningen, vil det dog, naar Faren staar for Døren, Intet nytte; thi hvis der da leenes os Tid dertil, vil Kjøbenhavn faae en Feltbefæstning, men Alt, hvad derved opnaas, er kun, at vi kun blive istand til langt mindre at skjærme Staden mod Belæggelse, end naar vi under rolige Forhold overveie, hvor stor eller hvor lille en Sum vi kunne anvende paa Befæstningen og derpaa skride til Udførelsen; men skjøndt Spørgsmaalet ikke foreligger, saa vil jeg dog alt nu udtale, at man kan spænde sine Fordringers Bue saa høit, at enhver Repræsentation maatte sige Nei.

Det er syvende Gang, vi have behandlet Hærløven, og det er nærmest den, vi skulde søge at komme til en Forstaaelse om denne Gang. Man kan derfor kun ønske, at Alle nu vilde søge at mødes og se at komme til at afhjælpe Manglerne ved det Bestaaende, saa at vi blive istand til at møde med en Hær, der kan forsvare Landet. Mig forekommer det ogsaa, at Situationen i Europa ikke er af den Natur, at den byder Fred og ingen Fare, men at man snarere maa være forberedt paa, at Fredsbrud kan komme naar som helst. Nu har man vel jagt: Vi kunne ikke afgjøre denne Sag, før de politiske Forhold ere anderledes og vi staa overfor en anden Regering, men jeg er her af sit modsat Mening; vi skulle ikke ordne vore Forhold indadtil, før vi have ordnet dem udadtil; thi netop af Forholdene udadtil afhænger vor Eksistens. Henviiser man saa til, at, hvor uenige vi end ellers kunne være, saa ville vi, naar Farens Stund kommer, glemme alt Sjendstab og staa som et enigt Folk, villigt til at bringe ethvert Offer, der kan frelse Fædrelandet, saa turde det vel være, at denne Enighed saa kom for sent, og at det var klogere og bedre at se at komme til en Forstaaelse forinden. Det ærede Medlem for Præsidents Amts 6te Valgfreds (Bojsen) udtalte igaar, at dette Omraade var ikke neutralt, Forsvarsvesenet var Noget, hvor man ikke kunde se bort fra Partigruppering, men Partierne maatte staa med deres Partioptættelse ligeoverfor hverandre. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem deri; thi efter min Mening udgjøre vi ligeoverfor Fædrelandets Forsvar kun et eneste Parti, og enhver Partigruppering hører op, forsaavidt de Enkelte ville erkjende det for nødvendigt, at der gjøres Noget for at forsvare Fædrelandet. Men jeg vil tilstaa, at jeg er ikke aldeles nøiet med, hvad det ærede Medlem ansaa